

Phẩm 23: DƯỢC VƯƠNG BỒ-TÁT BẢN SỰ

Bấy giờ Bồ-tát Tú Vương Hoa bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Bồ-tát Dược Vương du hành cõi Ta-bà như thế nào? Bạch Thế Tôn, Bồ-tát Dược Vương đó có bao nhiêu ngàn vạn ức na-do-tha hạnh khổ khó làm? Hay thay Thế Tôn, xin giảng nói cho một ít! Các Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân... và các Bồ-tát cùng chúng Thanh văn từ các nước khác đến nghe đều sẽ vui mừng.

Bấy giờ Phật bảo Bồ-tát Tú Vương Hoa:

–Thuở quá khứ vô lượng hằng hà sa kiếp về trước, có Phật hiệu Nhật Nguyệt Tịnh Minh Đức Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn.

Phật đó có tám mươi ức Bồ-tát Ma-ha-tát, bảy mươi hai hằng hà sa chúng đại Thanh văn. Phật sống lâu bốn vạn hai ngàn kiếp. Bồ-tát cũng sống lâu bằng Phật. Nước đó không có người nữ, địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, A-tu-la... cũng như các khổ nạn. Đất bằng như bàn tay, lưu ly làm thành, cây báu trang nghiêm, màn báu phủ che thả rủ các phướn báu đẹp, bình báu, lò hương khắp cùng cả nước, bảy thứ báu làm đài. Cứ mỗi cây có một đài, từ cây đến đài khoảng cách bằng một đường tên bay. Nơi các cây báu đó đều có Bồ-tát, Thanh văn ngồi ở dưới. Trên các đài báu đều có trăm ức chư Thiên trở kỹ nhạc trời ca tụng cúng dường Phật.

Bấy giờ Đức Phật đó nói kinh Pháp Hoa cho Bồ-tát Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến cùng chúng Bồ-tát và chúng Thanh văn.

Bồ-tát Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến đó thường tu tập khổ hạnh, trong pháp hội của Phật Nhật Nguyệt Tịnh Minh Đức tinh tấn kinh hành, một lòng cầu thành Phật, mãn một vạn hai ngàn năm được pháp Hiện nhất thiết sắc thân Tam-muội.

Được pháp Tam-muội đó rồi lòng rất vui mừng, liền nghĩ: “Ta được pháp Hiện nhất thiết sắc thân Tam-muội này là do được nghe kinh Pháp Hoa. Nay ta nên cúng dường Phật Nhật Nguyệt Tịnh Minh Đức và kinh Pháp Hoa.”

Tức thì Bồ-tát nhập vào Tam-muội đó, ở giữa hư không rải hoa Mạn-đà-la, hoa Ma-ha mạn-đà-la cùng bột Kiên hắc chiên-đàn đầy trong hư không như mây tỏa xuống. Lại rải hương Hải thử ngạn chiên-đàn để cúng dường Phật. Sáu thù hương này có giá trị bằng cõi Ta-bà.

Cúng dường như vậy xong, từ Tam-muội xuất định mà nghĩ: “Ta dù dùng thần lực cúng dường Phật cũng không bằng đem thân cúng dường.”

Liền uống các chất thơm như chiên-đàn, huân lục, đầu-lâu-bà, tất-lực-ca, trầm thủy, giao hương. Lại uống dầu thơm các thứ hoa chiêm-bặc... mãn một ngàn hai trăm năm, rồi lấy dầu thơm xoa thân mình, ở trước Phật Nhật Nguyệt Tịnh Minh Đức dùng y báu cõi trời tự quấn vào mình, rải các thứ dầu thơm dùng nguyện lực thần thông mà tự thiêu thân.

Ánh sáng chiếu khắp tám mươi ức hằng hà sa thế giới, trong đó chư Phật đồng thời khen rằng:

–Hay thay, hay thay! Thiện nam, đó là chân thật tinh tấn, là pháp chân thật cúng dường Như Lai. Nếu dùng hoa, hương, chuỗi ngọc, hương xông, hương bột, hương xoa, phướn, lọng bằng lụa tơ trời và hương Hải thử ngạn chiên-đàn, dùng các thức cúng dường như vậy cũng không bằng được. Giả sử có đem đất nước, thành trì, vợ con ra bố

thí cũng không bằng được. Thiện nam, đó là thứ bố thí đứng đầu trong tất cả các thứ bố thí cao nhất là vì dùng pháp cúng dường chư Như Lai.

Chư Phật nói lời đó xong tất cả đều im lặng. Thân của Bồ-tát lửa cháy một ngàn hai trăm năm rồi sau mới tắt.

Bồ-tát Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến làm pháp cúng dường xong, sau khi mạng chung lại sinh vào nước của Phật Nhật Nguyệt Tịnh Minh Đức nơi nhà vua Tịnh Đức. Bỗng nhiên ngồi kiết già hóa sinh nói với vua cha bài kệ:

*Đại vương nay nên biết:
Tôi kinh hành chốn kia,
Túc thì được Nhất thiết
Hiện chư thân Tam-muội.
Siêng tu rất tinh tấn,
Bỏ thân thể yêu quý,
Cúng dường Đức Thế Tôn
Để cầu Tuệ vô thượng.*

Nói kệ xong, rồi thưa vua cha:

–Đức Phật Nhật Nguyệt Tịnh Minh Đức hiện nay vẫn còn. Trước tôi cúng dường Phật xong được Giải nhất thiết chúng sinh ngữ ngôn Đà-la-ni, lại nghe kinh Pháp Hoa này tám trăm ngàn vạn ức na-do-tha các bài kệ Chân-ca-la, Tần-bà-la, A-sơ-bà...

Thưa đại vương! Tôi nay phải trở về cúng dường Đức Phật đó. Thưa xong liền ngồi đài bảy báu bay lên hư không cao bằng bảy cây đa la qua đến chỗ Phật đầu mặt lay dưới chân, chấp tay nói bài kệ khen Phật:

*Dung nhan rất kỳ diệu,
Ánh sáng chiếu mười phương.
Con vừa mới cúng dường,
Nay trở về gặp lại.*

Lúc đó Bồ-tát Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến nói kệ xong bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Thế Tôn vẫn còn tại thế ư?

Bấy giờ Phật Nhật Nguyệt Tịnh Minh Đức bảo Bồ-tát Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến rằng:

–Thiện nam! Giờ nhập Niết-bàn của ta đã đến, giờ diệt tận đã đến. Ông nên sắp đặt giường tòa, trong đêm nay ta sẽ nhập Niết-bàn.

Phật lại bảo Bồ-tát Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến rằng:

–Thiện nam! Ta đem Phật pháp phó chúc cho ông và cũng đem các Bồ-tát, đại đệ tử cùng pháp Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, cũng đem cõi tam thiên đại thiên bảy báu, các cây báu, đài báu và hàng chư Thiên cung cấp hầu hạ đều giao phó cho ông.

Sau khi ta diệt độ, có bao nhiêu xá-lợi cũng phó chúc cho ông. Hãy lưu bố rộng rãi và xây dựng nhiều ngàn tháp.

Phật Nhật Nguyệt Tịnh Minh Đức bảo Bồ-tát Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến như vậy rồi nhập Niết-bàn vào khoảng cuối đêm.

Lúc đó Bồ-tát Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến thấy Phật diệt độ, buồn cảm sâu khổ luyến mộ Phật bèn dùng Hải tử ngọc chiên-đàn làm đàn hỏa cúng dường thân Phật rồi làm lễ trà-tỳ.

Sau khi lửa tắt, xá-lợi được thu đựng trong tám vạn bốn ngàn bình báu để xây tám

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

vạn bốn ngàn tháp, cao ba thế giới, bài trí trang nghiêm, rủ các phước lọng và treo các chuông linh báu.

Bấy giờ Bồ-tát Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến lại tự nghĩ: “Ta dù cúng dường như vậy nhưng lòng chưa thỏa mãn. Nay ta nên cúng dường xá-lợi.” Rồi nói với các Bồ-tát đại đệ tử và Trời, Rồng, Dạ-xoa... tất cả đại chúng:

–Các vị phải một lòng ghi nhớ, tôi nay cúng dường xá-lợi Phật Nhật Nguyệt Tinh Minh Đức.

Nói xong liền ở trước tám vạn bốn ngàn tháp đốt cánh tay trăm phước trang nghiêm, mãn bảy vạn hai ngàn năm để cúng dường, khiến vô số chúng cầu Thanh văn, vô lượng vô số người phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác đều vào trong pháp Hiên nhất thiết sắc thân Tam-muội.

Lúc đó các Bồ-tát, Trời, Người, A-tu-la... thấy vị Bồ-tát đó không có tay sấu khổ buồn thương mà nói:

–Bồ-tát Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến là Thầy của chúng ta giáo hóa chúng ta mà nay đốt tay, thân không còn đầy đủ.

Lúc ấy Bồ-tát Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến ở trong đại chúng phát lời thề rằng:

–Tôi bỏ hai tay ắt sẽ được thân sắc vàng của Phật. Nếu thật không ngoa thì xin hai tay tôi hoàn phục như cũ.

Nói lời thề xong, hai tay tự nhiên hoàn phục lại như cũ. Đó là do phước đức trí tuệ thuần hậu của Bồ-tát mà được như vậy. Đương khi đó thì trong cõi tam thiên đại thiên thế giới sáu thứ chấn động, trời mưa hoa báu, tất cả người, trời đều được việc chưa từng có.

Phật bảo Bồ-tát Tú Vương Hoa:

–Ý ông nghĩ sao? Bồ-tát Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến đâu phải là người nào lạ, chính nay là Bồ-tát Dược Vương đó. Người ấy xả thân bố thí số nhiều vô lượng trăm ngàn vạn ức na-do-tha như vậy.

Tú Vương Hoa! Nếu có người phát tâm muốn được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thì có thể đốt một ngón tay cho đến một ngón chân để cúng dường tháp Phật còn hơn đem đất đai thành trì vợ con và núi rừng sông hồ các vật châu báu của cõi tam thiên đại thiên mà cúng dường.

Nếu lại có người đem bảy báu đầy cõi tam thiên đại thiên mà cúng dường Phật cùng Đại Bồ-tát, Duyên giác và A-la-hán, công đức của người đó không bằng công đức người thọ trì kinh Pháp Hoa này. Cho đến chỉ thọ trì một bài kệ bốn câu, phước đức cũng rất nhiều.

Tú Vương Hoa! Ví như trong các dòng nước như sông, ngòi, kinh, rạch thì biển là lớn nhất. Kinh Pháp Hoa này trong các kinh rất sâu xa trọng đại của Như Lai nói cũng như vậy.

Lại trong các núi non như Thổ sơn, Hắc sơn, núi Tiểu thiết vi, núi Đại thiết vi cùng mười núi báu thì núi Tu-di là bậc nhất. Cũng vậy, trong các kinh kinh Pháp Hoa này là trên hết.

Lại như trong các vì tinh tú, mặt trăng là đứng đầu. Cũng vậy, trong ngàn vạn ức các kinh pháp, kinh Pháp Hoa là sáng chói rực rỡ nhất.

Lại như mặt trời có thể diệt trừ sự tối tăm, kinh này cũng vậy, có thể phá tất cả những gì u ám bất thiện nhất.

Lại như trong các tiểu vương, Chuyển luân vương là trên hết, kinh này cũng vậy,

là tôn quý nhất trong các kinh.

Lại như Đế Thích là vua trong ba mươi ba cõi trời, kinh này cũng vậy, là vua trong các kinh.

Lại như trời Đại Phạm thiên vương là cha của tất cả chúng sinh, kinh này cũng vậy là cha của tất cả Hiền thánh như bậc Hữu học, Vô học cùng hàng phát tâm Bồ-tát.

Lại như trong tất cả phàm phu thì bậc Dự lưu, Nhất lai, Bất lai, Vô sinh, Duyên giác là bậc nhất. Cũng vậy, trong các kinh pháp do Như Lai nói, hoặc Bồ-tát nói, hoặc Thanh văn nói, kinh này là hơn cả. Người thọ trì kinh này cũng vậy là hơn tất cả chúng sinh.

Trong tất cả Thanh văn và Duyên giác thì Bồ-tát là bậc nhất. Cũng vậy, trong tất cả các kinh pháp, kinh này là bậc nhất.

Như Phật là vua của các pháp, kinh này cũng vậy: là vua của các kinh.

Tú Vương Hoa! Kinh này có thể cứu tất cả chúng sinh; kinh này có thể làm cho tất cả chúng sinh xa lìa khổ não; kinh này có thể làm lợi ích cho tất cả chúng sinh, làm thỏa mãn chỗ mong cầu, như ao nước trong mát có thể làm thỏa mãn người khát nước, như kẻ lạnh gặp lửa, như kẻ trần truồng được quần áo, như thương gia gặp mối, như con gặp mẹ, như qua sông gặp đò, như bệnh gặp thuốc, như tối được đèn, như kẻ nghèo gặp của báu, như dân gặp vua, như khách buồn được biển, như được trừ tối. Cũng vậy kinh Pháp Hoa này có thể làm cho chúng sinh xa lìa tất cả khổ não bệnh tật đau đớn, có thể cởi mở tất cả những trói buộc của sinh tử.

Nếu người được nghe kinh Pháp Hoa này rồi, hoặc chép, hoặc bảo người chép, công đức đó dùng trí tuệ của Phật mà do lường cũng không tới giới hạn được. Nếu chép quyển kinh này, dùng hoa, hương, chuỗi ngọc, hương đốt, hương bột, hương xoa, phướn, lọng, y phục, các thứ đèn như đèn nến, đèn dầu, các thứ đèn dầu thơm như đèn dầu chiêm-bạc, đèn dầu tu-mạn-na, đèn dầu ba-la-la, đèn dầu bà-lợi-sư-ca, đèn dầu na-bà-ma lợi đem cúng dường, được công đức cũng vô lượng.

Tú Vương Hoa! Nếu có người nghe phẩm Dược Vương Bồ-tát Bản Sự này cũng được vô lượng, vô biên công đức. Nếu có người nữ nghe phẩm Dược Vương Bồ-tát Bản Sự này mà có thể thọ trì thì sau khi mãn báo thân nữ sẽ không còn thọ lại nữa.

Sau khi Như Lai diệt độ, năm trăm năm sau, nếu có người nữ nghe kinh điển này, đúng như kinh nói mà tu hành thì sau khi chết ở đây sẽ sinh qua cõi An lạc nơi trụ xứ của Phật A-di-đà, có chúng Đại Bồ-tát vây quanh mà sinh trên tòa sen báu.

Nơi đây sẽ không còn bị tham dục quấy nhiễu, không bị sự nóng giận, ngu si quấy nhiễu, không bị tánh kiêu mạn ganh ghét xấu như quấy nhiễu, được thần thông Vô sinh pháp nhẫn của Bồ-tát, được pháp nhẫn đó thì nhãn căn thanh tịnh. Do nhãn căn thanh tịnh mà thấy được bảy trăm vạn hai ngàn ức na-do-tha hằng hà sa chư Phật Như Lai.

Bấy giờ chư Phật đồng thanh khen rằng:

–Hay thay, hay thay, thiện nam! Ông có thể ở trong pháp hội của Phật Thích-ca Mâu-ni mà thọ trì đọc tụng tư duy kinh này, giảng nói cho người khác thì sẽ được công đức vô lượng, vô biên, lửa không đốt cháy, nước không thể cuốn trôi. Công đức của ông ngàn Phật cùng nói cũng không hết. Ông nay đã có thể phá tan giặc ma, tiêu diệt đội quân sinh tử loại trừ mọi quân địch.

Thiện nam! Trăm ngàn chư Phật dùng sức thần thông cùng bảo vệ ông. Tất cả trời, người trên thế gian không ai bằng được như ông. Chỉ trừ Như Lai, bao nhiêu thiên định, trí tuệ của Thanh văn, Duyên giác, cho đến Bồ-tát không ai bằng ông được.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tú Vương Hoa! Vị Bồ-tát đó thành tựu các công đức trí tuệ như vậy đó.

Nếu có người nghe phẩm Dược Vương Bồ-tát Bản Sự này mà có thể tùy hỷ khen ngợi thì người đó, trong đời hiện tại miệng thường thoảng mùi thơm hoa sen xanh, chân lông trong châu thân thường thoảng mùi thơm Ngũ đầu chiên-đàn, được các công đức như trên đã nói.

Tú Vương Hoa! Vì vậy ta đem phẩm Dược Vương Bồ-tát Bản Sự này chúc lụy cho người. Năm trăm năm sau khi ta diệt độ phải lưu bố rộng rãi trong cõi Diêm-phù-đề chớ để tuyệt mất. Chớ để cho hàng ác ma, dân ma, các Trời, Rồng, Dạ-xoa, Cửu-bàn-trà... được tự tiện quấy nhiễu.

Tú Vương Hoa! Ông phải dùng sức thần thông bảo vệ kinh này. Vì sao vậy? Vì kinh này là vị thuốc hay cho người bệnh trong cõi Diêm-phù-đề. Nếu người có bệnh được nghe kinh này bệnh liền tiêu diệt không già không chết.

Tú Vương Hoa! Nếu ông thấy có người thọ trì kinh này phải dùng hoa sen xanh đựng đầy hương bột rải lên mà cúng dường người đó. Rải xong nghĩ rằng: “Người này chẳng bao lâu quyết sẽ lấy cỏ trái ngò nơi đạo tràng, phá các quân ma, thổi pháp loa, đánh trống pháp, độ thoát tất cả chúng sinh ra khỏi biển sinh, già, bệnh, chết.” Cho nên người cầu Phật đạo thấy có người thọ trì kinh điển này phải sinh lòng cung kính như vậy.

Khi Phật nói phẩm Dược Vương Bồ-tát Bản Sự, có tám vạn bốn ngàn Bồ-tát được pháp Giải nhất thiết chúng sinh ngữ ngôn Đà-la-ni.

Đa Bảo Như Lai trong tháp báu khen Bồ-tát Tú Vương Hoa:

–Hay thay, hay thay! Tú Vương Hoa, ông thành tựu công đức không thể nghĩ bàn, nên mới có thể hỏi Phật Thích-ca Mâu-ni việc như vậy, nhờ đó mà làm cho tất cả chúng sinh được lợi ích vô lượng.

